

ОСВѢТЛЕНИЕ.

Настане день. Слънцето грѣине и освѣтли цѣлата земя. Всичко живо се раздвижва. Хора и животни виждатъ навсѣкжде, движатъ се свободно и и всѣки може да върши своята работа.

Но ето че слънцето се скрие задъ гори и балкани, мракъ покрие земята. Блѣщукането на звездитѣ и бледата свѣтлина на луната слабо разгонватъ нощната тъмнина. А кога е безлуние и облачно, ноще е тъмно като въ рогъ. Животни и хора се отдаватъ на нощна почивка и сънь.

Но все пакъ и ноще човѣкъ има нужда да освѣтли жилището си, за да свърши нѣкоя закѣснѣла работа. Той е измислилъ начинъ да се освѣтлява и ноще.

Най-простото освѣтление е чрезъ огъня. Въ старо време хората освѣтлявали жилището си като запалятъ огънь. Така се освѣтляваха хората доскоро и по насъ. Щомъ настѣпи нощния мракъ, накладатъ огънь, освѣтляватъ жилището и се топятъ.

Но не всѣкога хората иматъ нужда отъ топлина. Трѣбвало е да изнамерятъ нѣщо, чрезъ което само да се освѣтляватъ. И измислятъ освѣтлението чрезъ масъ. Туряли сж въ една паничка малко разтопена масъ, поставяли въ нея нишка отъ кълчища, на която единия край е стърчалъ надъ масъта, както е днешното кандило. Запалвали свободния край на нишката и се освѣтлявали. Това е било най-простото кандило, сложено на земята.

По-после почнали да окачатъ кандилото на високо, за да не се пречи изъ кѣщи.